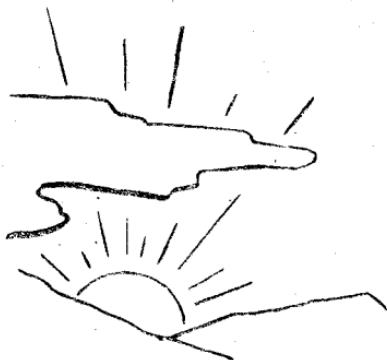

ТҮРДА СУЛАЙМОН

ИСТАР

КУНГУЛ

ШЕЪРЛАР

УССР давлат
бадиий адабиёт
нашир иёти
ТОШКЕНТ-1962

Ўз
С 96

Халқ ижодиёти ўз ичига ажойиб дурдоналарни қамраган туганмас хазина. Халқ яратган күй ҳам, қўшиқ ҳам, достон ҳам тилдан тилга ўтиб ёқимли жаранглайди.

Ёш шоир Тўра Сулаймон ана шу бойлик билан яқиндан таниш. У халқ термаларини тўплаб, уларга ўзидан сайқал бериб, анчадан бери машқ қилиб юрибди. Буни ушбу тўпламидаги шеърий сатрларда ҳам кўриш мумкин.

Сулаймон Т.

Истар кўнгил. Шеърлар. Т., Узадабийнашр,
1962.

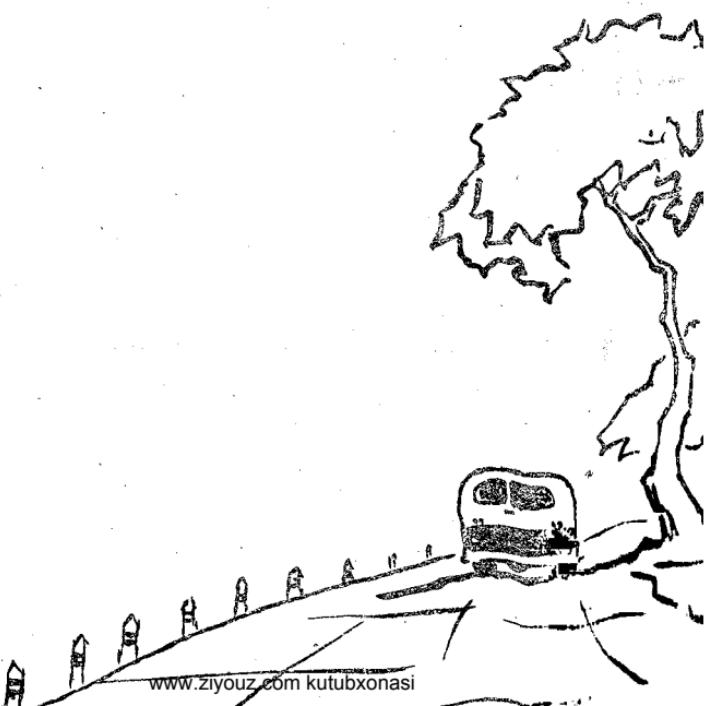
56 бет.

Сулайманов Т. Желание сердца.

Ўз2

Кўнгур

43наб...

ТОШКЕНТ

Эрбаҳани минг бир дардга даво дерлар,
Кий сараси асли савти наво дерлар.
Бу шаҳарнинг мадҳин баён этар бўлсанг,
Чоллар бошин қўйи солиб, «ҳавво» дерлар.

Кўҳна номи билан машҳур Шош шаҳардир,
Букун ўзбек эли ичра бош шаҳардир.
Үрнида бор ўйноқлар деб айтмаганми?—
Октябрда камол топған ёш шаҳардир.

Кексалари юзга кириб ҳам қаримас,
Қизларини кўриб ким дер:— Бу паримас?
Дўст-ёронлар айтар:— Тошкент Қуёш шаҳри,
Осмонидан сахий офтоб ҳеч аримас.

Гулзори бор, булоғи бор, тоғи бор,
Меҳмон келса меҳмондўстлик қучоги бор.
Қанот боғлаб кўкка парвоз қилай деса,
Ленин номли ТошДУ — илм ўчоги бор.

Меҳмон келса дарвозаси доим очиқ,
Қўл кўкракда, мезбон чиқар қўлда сочиқ.
Бу шаҳарни нон шаҳри деб, шон шаҳри деб
Эшигланлар бир кўрмакка хумор, ошиқ.

Сўз ифода қилиб бўлмас санъати бор,
Мукаррамдай ажиб моҳи талъати бор.
Сайил бўлса не азамат эрларининг
Полвон билан олишгулик журъати бор.

«Волга», «ЗИМ»лар юриб турган кенг кўчалар,
Мақтови ҳам бир достонга тенг кўчалар.
Кеч кирганда бояи-роғи, Анҳор бўйлаб,
Фароғатда сайд қилас бир нечалар.

Бизга Ленин тамал тошин қўйиб берди,
Қулбамизга нурдан чироқ ёқиб берди.
Партиямиз ўзбек халқин кўкрагига
Қаҳрамонлик қўш орденин тақиб берди.

ҚҰШИҚ ИЗЛАБ...

Құшиқ излаб Янгиернинг құчогида кезаман,
Баҳра олиб шамолидан руҳим енгил сезаман,
Күхлигига сұқым кетиб таърифини ёзаман:

Янги тушган келинчакдай ғубори йўқ шаҳар — бу.
Тўқилажак құшиқларга антиқа куй, оҳар — бу.

Қатра сузи кўзларимга кўзгу бўлиб кўринди,
Малоҳатга бой қизлари эзгу бўлиб кўринди.

Пар-пар ёнган электр Ленин номи биландир,
Мирза шаҳар бўлсин деган сўз — каломи биландир,
Келажакни кўзар кўзи зўр инъоми биландир.

Кўрки буюк қардошликтининг заковати биландир,
Пешона тер меҳнатимиз шарофати биландир.

Зовурлари тоғда оққан жилға бўлиб кўринди,
Тонг юлдузи канорида сирға бўлиб кўринди.

Одимловчи полвонлари¹ кўз-кўз қилиб хартумин,
Чўкка тушиб канал қазир бериб саҳро таъзирин,
Очаяпти тиним билмай асрий даштнинг тилсимин.

1 Экскаваторлар.

Соҳибининг исмин сўрдим — Бектемир деб атади...
Шундан бери шу шунқорга ихлос, меҳрим ортади.

Сизот суви сой сувидан тиниқ бўлиб кўринди.
Марзалари гул, лолага тўлиқ бўлиб кўринди.

Бий далада барпо бўлган боғу бўстон — мангулик.
Қурилиш зўр! Бурилиш зўр! Ҳар қадамда янгилик...
Мармар, асфальт йўлларини тахтиравон дегулик.

«Эл бор ерда файз бор» деган боболарнинг нақлими?—
Нусха олган кўринади Фарғонадан иқлими!

Ери осмон гардишига туташ бўлиб кўринди.
Меҳнат аҳли дил-дилимга сирдош бўлиб кўринди.

ЛОЛАДАН СЕП ЁЗИБ КЕЛДИ ГУЛБАҲОР

Минг ноз билан қишиш кўрпасин кўтарди,
Қир қўйнида қўзиқорин кўкарди.
Фоз, турналар шимол томон ўтарди,
Воҳаларда гул товланиб ётарди.
Лоладан сеп ёзиб келди гулбаҳор.

Ярқирайди саҳар чўлпон юлдузи,
Ерга зарҳал ҳар гиёҳнинг илдизи.
Дардга шифо чавкар бия қимизи,
Яйловларда майса қимтири қўй-қўзи,
Лоладан сеп ёзиб келди гулбаҳор.

Тоғ бағрида шўх шалола шовуллар,
Чўпон йигит ёққан гулхан ловуллар,
Кўркам либос кийди қишлоқ, овуллар...
Тракторлар далаларда гувиллар,
Лоладан сеп ёзиб келди гулбаҳор.

Чечаклар қоплади анҳор бўйини,
Дарёда бошланди суқсур ўйини,
Қирларга чўпон ҳам ёйди қўйини,
Ҳар ерда кўрамиз меҳнат тўйини,
Лоладан сеп ёзиб келди гулбаҳор.

Кўшиқ айтсанг арзир мардлар номига,
Байт тўқисанг шуҳрат ила шонига,
Сув югурди учқат, иргай танига,
Кушлар уя қўйди тарнов ёнига,
Лоладан сеп ёзиб келди гулбаҳор.

Юр далага, пахтазорга Назми қиз,
Қизиб кетди меҳнат аҳлин базми, қиз,
Бахтга чорлар гўзал ҳаёт рамзи қиз,
Бу шаҳодат — етти йиллик азми, қиз!!
Лоладан сеп ёзиб келди гулбаҳор.

Эрк-саодат доим бизга ёр бўлсин,
Замонамиз омон бўлсин, бор бўлсин,
Етти ботир қатордаги нор бўлсин,
Босган изи олтии бўлсин, зар бўлсин,
Лоладан сеп ёзиб келди гулбаҳор.

УРГИЛАЙ

(Даврим қаҳрамонларига)

Шунқорлардан сўз очсам,
Жўша бергим келади,
Достон устига достон
Кўша бергим келади.

Зарафшондай мавж уриб,
Тоша бергим келади.
Кўшиқ айтиб тоғлардан
Оша бергим келади.

Янги-янги дўмбира
Йўна бергим келади.
Булбул бўлиб, ҳар боққа
Кўна бергим келади.

Турсуной сенга балли,
Тутган йўлингга балли.
Номингни тилга олсам,
Жоним топар тасалли.

Қамолова Ойим қиз,
Сўзлари мулойим қиз,
Довруғингни достону
Кўшиққа улайми, қиз.

Тоғ келса талқон қилиб,
Кўкрагин қалқон қилиб,
Ном чиқарди Саодат
Чўлни гулистон қилиб.

Мелиқўзи, Назиртош,
Бири қўзу, бири қош.
Ҳар иккисининг номи
Жону дилимга уйқош.

Шунқорлардан сўз очсам,
Жўша бергим келади.
Достон устига достон
Кўша бергим келади.

КОЛХОЗЧИ ҚИЗГА

Кўлга оққуш қанотин қоқиб тушар,
Жилға суви баланддан оқиб тушар.
Бўтакўзим, қилифинг, қилган ишинг
Кекса-ёшга бирам-эй ёқиб тушар.

Гул юзингнинг таърифи: олма, анор...
Қут изингдан қашқари гули унар,
Қўлингдан бир коса сув ичмоқликнинг
Дардида минг йигитнинг кўкси ёнар.

Боқиб сира тўймайман келбатингга,
Арслон кучи чўт эмас қувватингга.
Ўн беш тонна оқ олтин териб бу куз,
Тан бердирдинг кўпларни санъатингга.

Боғ оралаб гул узган қўлмасмикан?
Бу қўшиққа ёш қўнглинг тўлмасмикан?
Қўлингдан бир даста гул олишликнинг
Ўргилай, ҳеч чораси бўлмасмикан?

Белга тушган сочингни ўрай дейман,
Бошингга шоҳи рўмол ўрай дейман,
Кийса кийим ярашган қоматингни
Ҳар куни юз қайталаб кўрай дейман.

ТУРСУНОЙ

(*Кўшик*)

Саратонда соя берган тол бўлсин,
Қиз юзига ярашгани хол бўлсин.
Ўз бахтини ишдан топган лочин қиз,
Йўлинг равшан! Еб-ичганинг бол бўлсин.

Осмон узра балқиб тўлин ой оқар,
Тоғ бағрида довруг солиб соё оқар.
Эл бахтини ўз бахтим деб билганнинг—
Ризқи бутун, қозонидан мсий оқар.

Меҳмон келса шербоз қўзи сўйилар,
Ирмоқ суви дарёларга қуйилар.
Бошлиб берган йўл-йўриғинг Турсуной
Минг йигитнинг қудратидай туюлар.

Тун, оқшомни нурга пуркаб безар ой,
Бир кечада еру кўкни кезар ой.
Журъатингга йигитлар тан бермоқда,
Чиноз қизи Охунова Турсуной!

КҮРГАЗМАДА МАҚТАЛГАН

Кизлар кўп хуштор келар
«Гулбаҳор» навосига.
Меҳрим тушган ҳу боғнинг
Тил ёпар чаросига.

Бу боғларни яратган
Бадавлат колхоз аҳли.
Меҳнатга ўч эрлари
Йўлбарс, лочин сиёқли.

Кўргазмада мақталган
Боғимизнинг меваси.
Қишлоғимиз ҳуснига
Келар инсон ҳаваси.

Оқар кўқлам ҳайқириб
Тиниқ сувли арнаси¹
Атрофига қўнсам дер
Кўкнинг эрка турнаси.

¹ А р на — катта канал.

БИР СҮЗ ҚОТДИ-ДА, КЕТДИ...

Оқ олтин карвон-карвон,
Шиори алвои-алвои.
Жомакор кийган шунқор
Ўз касбин севар чандон,
Ўз касбин севар чандон.
Бу навқирон мард йигит,
Зап қизга дилбанд йигит,
Азиз жони меҳрибон
Юртига пайванд йигит.
Юртига пайванд йигит.
Олма отди-да, кетди,
Кулиб ўтди-да, кетди.
Тутган гулимни олиб
Бир сўз қотди-да, кетди,
Бир сўз қотди-да, кетди...
Чечан қизлар қўшиғи —
Тўй, базм ярашиғи.
Карвонбоши йигитнинг
Ўзим бўлай ошиғи,
Ўзим бўлай ошиғи.
Оқ олтиннинг пайкали
Ҳосили баракали.
Шу лочинга аталган
Қўшиқларим бор ҳали.
Қўшиқларим бор ҳали.

О Ф А Р И Н

Иўлим тушиб Янгиерда қўноқладим бир кечада.
Чанқоқ эдим — роҳатландим сув ўрнига бол ича.
Боғларида саф чекибди олма, анор, олича...
Ниҳол эка жир жирларди бошқирд қизи Хадича.

«Оққуш кўлларда бўла.
Булбул гулларда бўла.
Ёшлигингда кимни севсанг
Кўнглинг ўшанда бўла»...

Ўн беш миллат вакилининг бунда кўрдим ҳимматин,
Тотувликнинг шарофати, дўстлигимиз қудратин,
Одамизод меҳнатининг буюк қадр-қимматин,
Саҳроларга сайқал берган юртимизнинг омадин.

Дўстлар, омон-омон бу.
Эртакда йўқ замон бу,
Еза берсанг мақтовин
Хеч туганмас достон бу.

Инсон қўли гул дейдилар, гуллигига офарин!
Яратувчан қудратининг мўллигига офарин!
Ҳар ишида минг бир маъно тўлиғига офарин!
Шу туфайли жуда баланд қўллигига офарин!

Баҳорда — гул яхшилик.
Саҳарда — пур яхшилик.
Кўшиқ тўқиши кезларида
Улкан шуур — яхшилик.

ҚУШИҚЧИ ҚИЗГА

Гулёр айтдинг ўйнаб шўх,
Садоси боғда қолди.
Янграган овозингдан
Булбул ҳам доғда қолди.

Бахтлисан, куйинг авжи
Ой, юлдузга етолди.
Гўзал йигит-қизларнинг
Дилин мафтун этолди.

Қўшиққа ошиқларнинг
Бахти бор, иқболи бор.
Санъаткор қиз, куйингнинг
Жозибаси, боли бор.

Жондан севдинг қўшиқни,
Сенга толе ёр бўлди,
Мамлакатнинг то абад
Наврўзи баҳор бўлди.

ИҮЛЛАРИГА ҚАРАЙ БЕРИБ...

Тракторчи колхозчининг боласими?
Кенг пахтазор униб-ўсган даласими?
Бу кўринган баланд-пастлик тоғми десам,
Хирмон-хирмон оқ олтиннинг қалъасими?

Уша йигит мени жондан севиб қолган,
Элга ёққан иши билан кўнглим олган.
Шу йил баҳор Кремлга борганида
Йўлларига қарай бериб кўзим толган.

Ой ўтмасдан дарё бўлиб оқиб келди,
Қуёш бўлиб кўксимга ўт ёқиб келди.
Ўз элига, ўз ёрига дилкаш йигит
Қаҳрамонлик орденини тақиб келди.

Механиклар чекмас кетмон заҳматини,
Иш бобида кўрсатди ўз санъатини.
Ҳайбати зўр машинани ишга солиб,
Олди бутун кўпчиликнинг раҳматини.

Севганимни соғинганда кўрсам дейман,
Оқ олтинни бирга-бирга терсам дейман.
Пахтакорлар тўйи куни шу ҳомдорга
Гулга қўшиб жонимни ҳам берсам дейман

СИНАСАНГ ИШДА СИНА...

Қамаштирап кўзимни
Аргумоқнинг давири.¹
Қўшиқ айтсам тарқайди
Юрагимнинг ҳовури.

Булбул сайрар чаманда
Гул ҳидидан маст бўлиб.
Учар осмонда қушлар
Баланд бўлиб, паст бўлиб.

Қиз ахтарган бўз йигит
Бу колхозда тунама.
Эр юракли қизларни
Беҳудага синама.

Синасанг ишда сина
Чевар қизни деганлар,
Ўз қасбини жонидан
Севар қизни деганлар.

Бириномдор теримчи,
Биринайдар машина.

¹ От устига ёпиладиган ёпув.

Бири-чи, қизмисан — қиз,
Бири қалам қошгина.

Соҳибқирон йигитнинг
Пешонаси чўнг келар.
Меҳнат қилдинг, шон топдинг,
Жоним, ишинг ўнг келар.

Наҳор таътил қилганман
Ўр-жона равочини.
Бизнинг колхоз қизлари —
Пахтазорнинг лочини.

ОМОН БҮЛГҮР ГАГАРИН

Сомон йўли — «Сут йўли»
Юлдузларнинг бут йўли.
Олиб борар Зуҳрого
Гагариннинг қут йўли.

Ойга йўл олган йигит,
Бугун-мас кеча келди.
Омон бўлгур Гагарин
Кўк сирин оча келди.

Учиб ўтган йўлининг
Поёни йўқ, сўнгги йўқ.
Бу жаҳонда ўхшови,
Бу жаҳонда тенги йўқ.

Жіозлар оша,
Даралар оша...

Д У М Б И Р А М

Водийларни яёв кезганда
Бир ажиг ҳис бор эди манда...
Ҳамид Олимжон.

Бу кун ота юртим тупроғидаман,
Униб-ўсан шаҳрим қучоғидаман,
Қадимий матърифат ўчоғидаман,
Мезбонлар йўқлови — сўроғидаман,
Тоғ ошар бахшининг¹ синоғидаман...

Худди тошганидай дарёи азим,
Бу кун қўшиқ айтиб куйламоқ лозим!

Тиринг-тиринг дўмбирам,
Сўйла сиринг, дўмбирам.
Сенсиз сўз қуролмайман,
Кўрмасам туролмайман.
Қўшигимнинг қўри бўл,
Юрагимнинг жўри бўл.
Чечану, ноёб қизлар,
Ойсанам, Офтоб қизлар,
Толиб, Бекжон, Комиллар...
Уз ишига омиллар.
Торни сайратгин, дейди,
Дилни яйратгин, дейди.
Қамонга ўхшайди кўкнинг гардиши,

¹ Равотлик Тоғ ошар шонр.

Ерда қолмас, дерлар, кўпнинг олқиши.
Муродга етади эл суйган киши,
Қўшиқ яралгани — юрак балқиши.

- Тоғларда нима кўп?
- Довон кўп, қир кўп.
- Бағрида нима кўп?
- Хазина — сир кўп.
- Қуёшда нима кўп?
- Ёруғлик-нур кўп.
- Бахшида нима кўп?
- Тугамас жир кўп.

Жонимга туташдир мөхринг дўмбирам,
Булбулни маст қилас сеҳринг, дўмбирам.
Буюк тоғлар кўкка бош урар, тўғри,
Чўққисига лочин тўш урар, тўғри.
Дарё сувин баҳор тоширас, тўғри,
Инсон қадрин меҳнат оширас, тўғри.
Қайлиғим сўзимга унаса эди,
Мен билан далада тунаса эди,
Меҳнат, садоқатда синаса эди,
Севиб, севилишин тан олса эди...
Деб шоир ташлаган жўмард эрларнинг,
Мөхри она юртга пайванд эрларнинг,
Гулхандай қизитгин базмин, дўмбирам!
Гоҳо шўх бўл, гоҳо вазмин дўмбирам!

Ов сирини билмасанг,
Тутқич бермас суралай
Тўргайдай бўзламасанг,
Ранжир кўзи қуралай.

Гурунг қизиқ келди, шай бўл дўмбирам!
Турли-туман куйга бой бўл дўмбирам!
Замоннинг мусаллас-бўза, болини,
Хумор кўзлиларнинг юзда холини,
Жиззахнинг чинор, тут, мажнунтолини,
Пахтакор элимнинг баҳт-иқболини,

Ё Бахмал кўшкларин кўркам бўйини,
Ё чори, исори, панжи қўйини,
Ё Равот даштининг чопқир тойини;
Ё Сангзор қишлоқнинг булоқ сойини,
Ё Каттақўргоннинг ширмой ионини,
Ё Норпой буғдои, Қўйтош конини...
Неки бор бу элда, жами-жамининг
Таърифин, бирма-бир айт, жон дўмбирам,
Куй сендан, мандан-чи байт, жон дўмбирам.

Иўртоқ минмай йўрға минган
Қорли тоғлардан ошгай.
Бир ёқадан бош чиқарган
Камол топиб курашгай.
Зарафшоннинг сувин ичиб
Кирғоғида тұнасанг,
Чаллиб-чаллиб белдан кечиб,
Қумлогоғида тин олсанг,
Инон дўстим, дафтариңгда
Ұлан, қўшиқ қалашгай.
Сўнг созингни қўлга олиб
Тириңглатсанг ярашгай!

Дара деб аталар тоғлар ораси,
Тўқайни титратар шернинг наъраси,
Егана тил ёрар Фориш чароси.
Бу ерда қолмоқнинг йўқми чораси?!

Новқанинг неси бор?— Тўқай, дашти бор.
Кулон, арқарларин юз хил пушти бор.
Қарсак олувчисин омад, шашти бор.
Бу ерда кезмоқнинг ажиб гашти бор.
Сайр этмоқ истасанг, гул сайлида кел!
Ё савр, ҳамалда, май ойида кел!

Гирдобларда чарх уриб,
Тоғдан келар муздай сув.
Тиниқлиги, щұхлиги
Серекилли қиздай сув!
Нурота тоғлари қорлар макони,
Күкжор бұзалами равочнинг кони.
Оқтош, Алдашмонга саратонда кел,
Еки пүстин кийиб қаҳратонда кел!
Чашма, ирмоқлари — жоноң күзгуси
Күкида ёз бўйи турна «қий-қуси».
Шу ерда қизларнинг сўлим, эзгуси,
Еқтиrsa хаёлинг мафтун этгуси...
«Оқтоб» қимизидан тўйгунингча ич!
Ўзинг бошлаб, ўзинг қўйгунингча ич!

Қимиз тутди бўтакўз,
Қониб-қониб симирай.
Айрон тутса «қуллуқ» деб,
Гул-гул ёниб симирай.
Камтар, камсухан қизнинг
Қўли қайтмасин созим.
Тоғ малагисиз ичиб,
Зерикарман бир ўзим.

Қорақишлоқ кўпдан меҳримни тортар,
Ҳавоси, сувига ҳавасим ортар.
Шу юртда бир қиз бор кўксимни ўртар,
Ҳар куни саломим тонг ели элтар:

«Ёр, кўчангдан ўтканимда
Гул кўтариб, ҳам йўталиб,
Гултун ёниб, йўлларимга
Чиққил уканги кўтариб».

Меҳнаткаш қизлари саодатга ёр,
Заҳматкаш эрлари мақтагунча бор:
Бу қавм қайнин юртим,
Қўноғим тайин юртим!
Кирқ кокилли қизларининг

Жамолига тўймайман,
Катта бўлса янгамсиз деб
Шўхлигимни қўймайман...
Бизнинг қайлиқ «пучуқ» қиз,
Тили бир оз чучук қиз.
Ўз уйида она қиз,
«Бирор» га парвона қиз...
Дара, увалари, яйлов қўриғи,
Жўмард чўпонларин тутган ўриғи,
Қорабайрларин санам, тўриғи,
Ейилма буғдоий, Ургут ўриги,
Қўйларин тивити, товусин пати,
Юз рангда тўқилган гилам, зулфати,
(Чеварларин бирам таърифи зўрки.)
Ҳаммаси-ҳаммаси бу элнинг кўрки!
Донғи Доғистонга кетган шаҳарим,
Таърифи қуёшга етган шаҳарим!

Самарқанд, суксурлар маконимисан?
Ё қўшиқ ўлкаси, ё конимисан?
Ё шоир ғазали, ё жонимисан?
Ё куйчи дармони-достонимисан?

Не сабаб, бағрингга чорлайсан мени?
Харқалай ғазалхон борлайсан мени!

Бу сирни ўзингдан сўрай деб келдим,
Не десанг мен шунга унай деб келдим,
Жаҳонга таниғлик қадимий шаҳрим!
Сени тилга олсам очилар баҳрим.
Муқаддас тузини оқла, дўмбирам!
Фозиллар услубин сақла, дўмбирам!

ТОҒ ҚИЗЛАРИ

Ишим бордир ўша охуда...

Х. Олимжон.

Поччамизни бу кечада базмда синаймиз деб,
Алёр-алёр айтишиб, назмда синаймиз деб,
Қайин юртим қизлари мени кўрмоқ истабди.
Бу ишга бош бўлинг деб янгажонни қистабди.
Ҳар қизларки, бўй-басти жон олиб, жон бергудай,
Имо қилсан, авзойи одоб сақлаб тургудай,
Сездим қизлар жазмини: ажаб базм қилгудай,
Ўрни келса шўхи ҳам менга таъзим қилгудай,
Садқа бўлсин жон майли бири эмас барига.
Фақат айтар сўзим бор чанқовузи¹ борига...

Мен ҳам қўлда созимни
Чала олсан кошкийди.
Салобати босмасдак
Қола олсан кошкийди.

Қизитмоқ-чун даврани Сайди билан Санобар
Бири тушиб ўйинга, бири чалди «Тановар.»
Ҳаё билан Ойқиз ҳам тол чивиқдай буралар,
Даричадан қай биров «Бир кўрсак» деб мўралар.
Товус янглиғ товланиб чиқди Қумри ўртага.
Бирпас турди «Жонон»ни билмайман деб
жўрттага.
Ақлим шоҳди, ёпирай, бу қизларнинг шўхлигин!
Дўстим, сен ҳам кўрсайдинг бир-биридан
кўҳлигин!

¹ Чолғу асбоби.

Рақс тинди, афтидан, айтишмоққа ғал келди.
Ял-ял ёнгап қирмизи шокосада бол келди.
Сарви қомат янгажон, яъни қора қош келди.

Бир қўлида гулдаста, бир қўлида ош келди.
Садағаси кетсанг оз: яхши ишга бош келди.
Сўзга бийрон Жамила бошлиб берди «Алёр»ни
Бўш келманг сиз ҳам дея бизнинг юзи холдорни:

— Маърай-маърай қир ошган қўша-қўша
кўймикин?

Бўктаргининг макони увамикин, ўймикин?

Эзгуликнинг кечи йўқ деганлари тўймикин?

Почча, сизни ром этган ўша моҳи рўймикин?

Жом тагида колдирманг алёр-алёр, ўдаға¹

— Чилвир-чилвир сочингиз тарам-тарам, жон

Кизлар,

Ширин-ширин сүзингиз жонга ором, жон қызлар
Жомингизни олмасдан йүқдир чорам, жон қызлар.
Құлларимни толдирманг жоним сизге садаға.

— Үрүг-аймоқ ардоқлар қатордаги норини, Эр йигитлар улуғлар жондан суйган ёрини, Ишга солинг бармоқда дўмбирангиз торини, Дилингизда неки бор тўкиб солинг барини, Тўпланганимиз бу кеча «алён-алёр» айттани

Саратонда яркивар көрли тоғдар кояси

Жон рохати мезонда күйинорнинг сояси

Күн роҳати месонда қуичинорини солен.
Кўзларимга тўтиё кўзларингиз зиёси

«Биревлар»га төмөнкүлдүү сыйларинчыңа күнбап

Ой хам бастыб берады рухасаф берниң кай

— Сүйтілін борады, рұхсат беріңің қанғаны.
— Сүйфітүрғай чарх уриб құнса күздан йироққа,
Чевар қызлар аксини туширолмас қулоққа.
Сизни чечан дейдилар, сайдал беринг туроққа.
Тарқалмасин базмимиз, алёр-алёр тонггача.

1 Мажлиснинг каттаси.

— Сайқал берсам, сайқал берай
Юзи сутдек оқ қизлар.
Хайдар кокил, сунбул сочли,
Сарви қомат, пок қизлар.
Суйганига олма отган
Қошлари бароқ қизлар.
Ишқ күйида куйиб ёнган
Еки күнгли тұқ қизлар.
Шунқорини бир күрмоқдан
Бошқа ғами йүқ қизлар.
Сүз-ваъдаси ёлғонларга
Хар киприги ўқ қизлар.
— Ноз, қилиғи пок қиз, деманг
Уяламиз-ей.
Құлдан тушар шарбат тұла
Пиёламиз-ей.
Гар тұқылса, қайта бошдан
Қуёламиз-ей,
Шарбат, болни сиздан қандай
Қиёламиз-ей.
— Гүзал қизлар, таърифингиз
Ардоқлагум бир умр.
Бўлса пайри-пайкарингиз
Сир сақлагум бир умр.
Берган қутлугузингизни
Ҳам оқлагум бир умр.
Номингизни қайда бўлмай,
Марсми ёки ойда бўлмай,
Субҳи содиқ елларидан
Сўроқлагум бир умр.

Тоғ қизлари малоҳатин
Нишонаси — бу.
Каминани бир күрмоқлик
Баҳонаси — бу.

Расми-русми олижаноб
Шаҳонаси — бу.
Садоқати бир-ла аҳду
Паймонаси — бу.

ЧУПОН ИИГИТГА

Улкан тоққа ҳусн берган қор, айланай,
Чиллада маст бўлади нор, айланай.
Бизникига бир кеча қўниб ўтсанг,
Бир-икки оғиз сўзим бор, айланай.

Қўра-қўра қўйларинг иркиллайди,
Қўзилари кетидан диркиллайди.
Йўлбарсдай наъра тортиб «Қур-еий!» десанг,
Тоғ-тош ларзага келиб зирқиллайди.

Тўбилғидан таёғинг эгилмайди,
Сиртлонинг-чи, бўридан чекинмайди.
Ол, десанг, Ола тоғдан ҳам ошириб
Қувладиди, катагига бекинмайди.

Азалдан сирдошинг чашма, булоқлар,
Қошинингда тиз чўқар бўз қарқиноқлар.
Тоғ, дара ичидан адашган сайёҳ
Сени пана тутиб, сенда қўноқлар.

Келиннинг оёғидан деган гап бор,
Чўпоннинг таёғидан деган гап бор.
Қўйларни туллатишда ҳар йилгидек
Бу йил ҳам ўрнак бўлдинг, жоним Faффор.

Қулоқ солсанг, дўмбирам чалиб берай,
Байт айтиб, чойга новвот солиб берай.
Сени севган бир қизнинг совғаси бор,
Суюнчини бер, ёнимдан ғолиб берай,

«

К Е Л Д И К.

Қир равочи, олғиси¹
Бир-биридан мазали.
Тўй, базмни қизитгай
Шоирларнинг ғазали.

Қирда ўтёв тузатган
Чўпен, бизни кутиб ол.
Байт тўқиймиз, ҳам ғазал
Қўкайнингга² битиб ол.

Тоғ ҳавосин гаштини
Сен-ла сургали келдик.
Дурдонә қизлар билан
Бўйинг кўргали келдик.

Қиши ғамини ёзда еб,
Пичан ўргали келдик.
Оқшомлар гулхан ёқиб,
Давра қургали келдик.
Сен кечган дарёлардан
Биз ҳам кечгали келдик.

¹ О лғи — доривор - гиёҳ,

² К ўқа й — дил.

Бу кёчаси қўлингдан
Қимиз ичгали келдик.

Эр қилиқли қизларга
Тўйгунича қуйиб бер.
Кўзга босганинг бўлса,
Алёр айтиб, суйиб бер.

Жоним берсанг жўн берма.
Сўзни сўзга қураб бер.
«Эзгуликнинг кечи йўқ,» —
Деб муҳлатин сўраб бер.

Минг бошдан оширибсан
Колхозингнинг қўйини.
Шу туфайли банд этдинг
Бу гўянгданг¹ ўйини.

¹ Қўшиқчи.

ЕРГА АЙТАР АРЗИМ БОР

Сафарга чиққан йигит,
Паҳлавон, деҳқон йигит,
Бўз ерларни боф қилиб,
Кўш нишон таққан йигит!

Гул лоладай тарзим бор,
Ёрдан рўмол қарзим бор,
Қулоқ солинг сўзимга,
Унга айтар арзим бор.

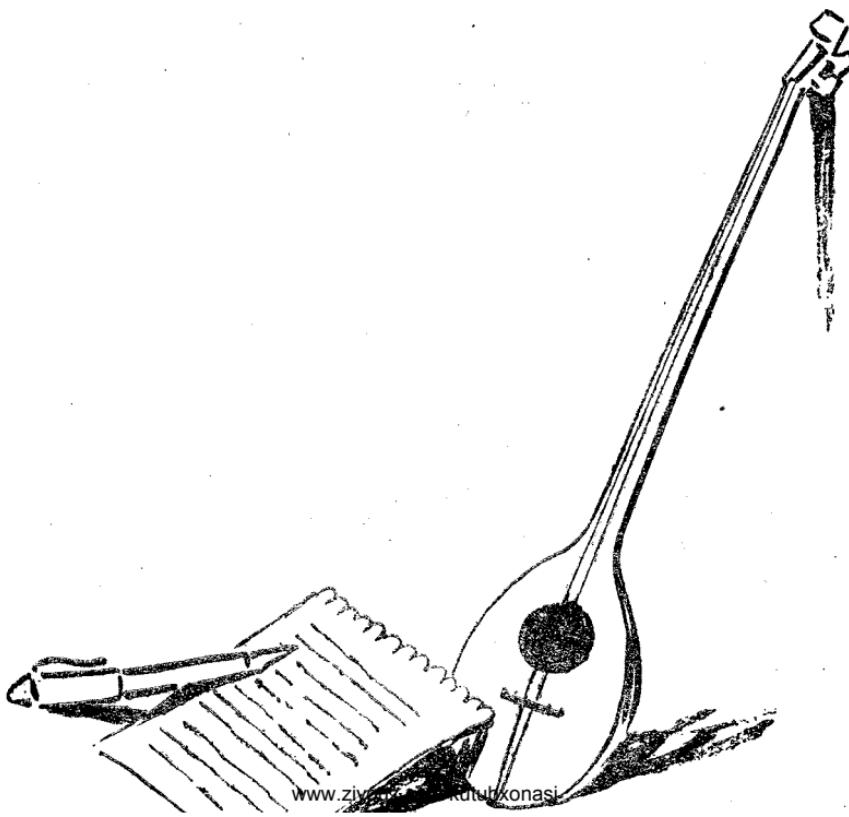
Кўлдан учар ўрдак, ғоз.
Қалби бўлса баҳор, ёз...
Бир келиб кетмайдими,
Инсоф қилсин-да бир оз.

Йўлида икки кўзим,
Жонига берсин тўзим.
Мени олиб кетмаса,
Зерикаман бир ўзим.

Эл қатори баҳтим бор,
Лола янглиғ сахтим¹ бор.
Мен ҳам эл қаҳрамони
Бўлай деган аҳдим бор.

¹ Юзим.

Халк
Күншіктаридан...

УЛУФ ПАРТИЯМ

Шодлигимдан еру кўкни қучай дейман,
Қанот боғлаб Москвага учай дейман,
Фурсат ўтмай қучогига тушай дейман,
Менга қанот берган улуф партиям.

Билмагани сўраб, дўстлар, билган яхши,
Умрим узоқ бўлсин десанг, кулган яхши,
Бўлар ишни ўз вақтида қўлган яхши,
Бизга ҳаёт берган улуф партиям.

Қиши тушганда қишлоқларда сайил бўлар,
Қиз-йигитлар бир-бирига мойил бўлар,
Ҳар ким халқнинг ҳимматига қойил бўлар,
Яхши йўлга йўллаб келган партиям.

Чопқир ғуонон той тулпордан қолишмайди,
Эр тилагин зар, тиллага алишмайди,
Кунларимиз ой ва йилдан қолишмайди,
Бизни доим қўллаб келган партиям.

Бу кўринган тоғлар, айтинг, қандай тоғлар?
Колхозчилар ўйнаб-ўстган бояғу роғлар.
Саҳроларда қад кўтарган зап қишлоқлар...
Мўъжизаларни яратган партиям.

Кўзимни кўзгуда кўрсам қора экан,
Улкан тоққа чирой берган дара экан,
Партиянинг ҳар бир сўзи сара экан,
Еру кўкка нур таратган партиям.

ЕТТИ БАҲОДИР ҲАҚИДА ҚҰШИҚ

Етти йиллик — улуг етти карвон бўлди,
Янада йўл-йўриғимиз равон бўлди.
Янги йилнинг янги ойи келди қутлуғ,
Ракетамиз олам бўйлаб достон бўлди.

Битадиган иш бошига яхши келар,
Тўй бўлганда тўй бошига бахши келар.
Тонг шамоли юзларимни силаб дейди:
— Эртанги кун буғунгидан яхши келар.

Қизғалдоқнинг унар жойи қия, адир,
Бизда ҳар ким ўз ишига уста қодир.
Эл айтгандай етти йилнинг ҳар бир иили
Шоҳи белбоғ боғлаб турган бир баҳодир.

Қўлга тушган фермамизнинг гози экан,
Тоғ яратган чўпонларнинг сози экан.
Коммунизм асримизнинг хабарчиси,
Энди билсам Бухоронинг гази экан.

Тўқли, қўзи бир йилдан сўнг қўй бўлгандай,
Йигитларнинг ярашиғи бўй бўлгандай.
Қачон кўрсанг СССРда ёзин-қишин
Ҳар бир колхоз қишлоғида тўй бўлгандай.

Пахтакорлар бирам мамнун ўз ишидан,
Партиямиз янги режа тузишидан.
Юзга кирган оналар ҳам, кекса чоллар
Фаҳрланиб сўзлашади турмушидан:

— Бу давлатни бизга Ленин қуриб берган,
Дарёларнинг жиловини буриб берган.
Баҳт излаган мазлумларга йўл кўрсатиб,
Нур йўлидан ўзи бошлаб юриб берган.

Мамлакатим мамлакатлар гўзалидир,
Тинчлик сўзи шоирларнинг ғазалидир.
Етти йиллик планимиз ҳар бандини
Езаберсам бир-биридан мазмунлидир.

ПАХТАҚОРЛАР ҚУШИГИ

(Ҳашарчиларга)

Кўпдан қуён қочиб ҳам қутуларми?
Чечан қизлар сўзида тутиларми?
Меҳнатда кўзин очган колхозчининг
Пайкалига қайрилмай ўтиларми?

Кўшиқ айтиб келаман қир ёқалаб,
Гул-чекаклар тераман Сир ёқалаб.
Тер тўкиб етиштирган олтинимиз
Туралди чаноғида бизга қараб.

Кўзимни қамаштирап қир лоласи,
Дилга ёқар тоғларнинг шалоласи,
Қолмайди, еримиэда, ҳеч қолмайди,
Гавҳарга тенг пахтанинг бир толаси!

Ихлос қўйиб ганж ўйдим тош устига,
Ҳашарчилар, келсангиз бош устига.
Яхши ният йўлида сафар қилган —
Қадамингиз бу қаламқош устига.

Элига содиқ киши яшаради,
Ишласа, иш унумин оширади.
Неча-неча ҳашарчи қиз-ийгитлар
Теримда бир-бирини шоширади.

Қизлар сунбул кокиллик бўлсак, дейди,
Ўн тўрт кунлик ойдайин тўлсак, дейди.
Шаҳардан келган қизлар паҳтакорнинг
Ўйида келин бўлиб қолсак, дейди.

Ҳозирча мўл ҳосилни кўзлаймиз, дер,
Белгиланган нормадан сўзлаймиз, дер,
Бошланса элимизда шодиёна,
Кўшиғу ёр-ёр айтиб куйлаймиз, дер.

Даврада кўп ярашар савлатингиз,
Яхшилар, қаҳрамонлик кўрсатдингиз.
Довондан ошиб кетдик, марра яқин,
Мунча ҳам баланд экан ҳимматингиз.

ЮРАГИМНИНГ ТЎРИДА

(Тўқувчи қизга)

Симёғочда қалдирғоч,
Қанотида хати бор.
Фабрика қизларининг
Юрагида ўти бор.

Булбул сайрайди қайда?
Бирам овози яхши.
Тўқувчи қизнинг ласга
Берган пардоzi яхши.

Оқ олтинни куз пайти
Машинада терганимиз.
Мато бўлиб қайтсин деб,
Фабрикага берганимиз.

Сен тўқиган рўмолнинг
Ойи борга ўхшайди.
Сени кўрсам дилимни
Терма, қўшиқ қуршайди.

Қатор-қатор турналар
Кезар чўлнинг ўрида.
Сенга лойиқ совғам бор
Юрагимнинг тўрида.

Е Р-Е Р

Қуёш нури бинафша,
Тонг отибди, ёр-ёр,
тонг отибди.
Еллар мени эркалаб
Уйготибди, ёр-ёр,
уйготибди.
Тракторчи йигитнинг
Кўзи сузук, ёр-ёр,
кўзи сузук.
Тортиқ қилган у менга
Тилла узук, ёр-ёр,
тилла узук.
Пахтазорни оралаб
Ишлашамиз, ёр-ёр,
ишлашамиз,
Ёр-ёр айтиб кўнгилни
Хушлашамиз, ёр-ёр,
хушлашамиз.
Дил билан қўл букунда
Ҳамкор бўлди, ёр-ёр,
ҳамкор бўлди,
Мажбуриятдан ошириб
План тўлди, ёр-ёр,
план тўлди.

Яхши ният, аҳдимиз,
Үйимиз бор, ёр-ёр,
үйимиз бор.

Пахта байрами куни
Тўйимиз бор, ёр-ёр,
тўйимиз бор.

ЭРТАКДА ТОПИЛМАС БУ КУНЛАР

(Мамат бахшидан)

Мамат бахши қирқдан ошиб боради,
Кун сайин дарёдай тошиб боради.
Яхшилик бор ерга дўмбирасини
Булбулдай сайратиб шошиб боради,
Термани достонга қўшиб боради.

Бу замонда баҳт менга ёр бўлди,
Қаерда тўй бўлса ўрним бор бўлди.
Ризқили, бадавлат колхозчиларнинг
Кийгани кимхобдан ёки зар бўлди,
Ҳар тола паҳтаси олтин, пар бўлди.

Юзимизни оқ қилолди машина,
Оқ олтингдан төғ қилолди машина.
Юзта фил бас келмас қилган ишига,
Ишончимиз оқлай олди машина,
Шуҳратини сақлай олди машина.

Қўлдан учган суқсур десам, ғоз экан,
Қўкда сузган турна десам боз¹ экан.
Ҳарорати қуёшча бор дегани
Тутуни, кули йўқ яшил газ экан,
Палов пишироққа жуда соз экан.

¹ Боз — лочин.

Осмон сирин билди одамзод ақли,
Бидъат, хурофотнинг йўқ бунга дахли.
Дулдул нима, турганида «Ту», «Ил» лар,
Ракетамиз Чўлпон юлдуз сиёқли,
Эртақда йўқ бу ҳол десам мен ҳақли.

Ҳидоят ўғли дер келганда кези:
Дилимга жо партиямиз ҳар сўзи.
Доимо шиори тинчлик, омонлик...
Ўн беш улкан юртга йўлбошчи ўзи,
Юз йилни олдиндан кўради кўзи.

ИСТАР КҮНГИЛ...

Қарчиғайдай қўним билмай,
Ёш боладай тиним билмай,
Ойга учмоқ истар кўнгил,
Кўкни құчмоқ истар кўнгил.

Сочим оқлиги қор каби,
Важоҳатим чинор каби,
Кўксим мудом баҳор каби,
Юзга кирмоқ истар кўнгил.

Усма кетар ювса қошдан,
Нажот кутма бағри тошдан.
Навқирон эр — кўнгли ёшдан
Қолишмаслик истар кўнгил.

Иш битарми шошган билан,
Телба сойдай тошган билан.
Ёшим қирқдан ошган билан,
Йигитлигин қўмсар кўнгил.

Бахшиларнинг овозида,
Ҳикматли терма, сўзида,
Мағриб, машриқ — ер юзида
Тотувликни истар кўнгил.

ЮРТИМИЗНИ ҚҮРИҚЛАР...

Қарчиғайнинг ҳавоси
Теқкан жийрон тек турмас.
Қўли очиқ боябоннинг
Дарвозаси берк турмас.

Дўст тутинган халқларнинг
Иноқлиги, тотуви —
Тун ўрнини қоплаган
Файзли тонгнинг отуви.

Қир — беткайдан терганим
Тоғ бодоми, пистамас.
Бу замонда ҳеч киши
Қон тўкишни истамас.

Бойўғлига мучалдош
Қабоҳат кунни қўмсар.
Шамъи шабистон туриб
Зимистон тунни қўмсар.

Қўл тегмаган тўпичоқ
Қўкка сапчир қулондай,
Фанимларнинг нусхаси —
Туси совуқ илондай.

Бизга кўз тиккайларниң
Бўлмас юзи хотири.
Юртимизни қўриқлар
Йигитларнинг ботири.

Ифлос, қонхўр илашмас
Ботирларнинг барига.
Илашса ҳам даф бўлар
Қора ернинг қаърига.

Бўзга битган буғдойлар
Кабайимас¹ баҳоси.
Бахти турмуш, тинч ҳаёт —
Замзамамнинг² оҳори.

¹ Буғдойнинг бир тури

² Ашула.

МУНДАРИЖА

ҚҰШИҚ ИЗЛАБ

Тошкент	7
Кұшиқ излаб	7
Лоладан сеп ёзіб келди гулбаҳор	9
Үргилай	11
Колхозчи қызға	13
Турсуной	14
Күргазмада мақталған	15
Бир сүз қотди-да, кетди	16
Офарин	17
Күшиқчи қызға	18
Йұлларига қарай беріб	19
Синасанг ишда сина	20
Омон бўлгур Гагарин	22

ТОҒЛАР ОША, ДАРАЛАР ОША

Дўумбирам	25
Тоғ қызлари (Алёр)	30
Чўпон йигитга	34
Келдик	36
Ёрга айттар арзим бор	38

ХАЛҚ ҚҰШИҚЛАРИДАН

Улуг партиям	41
Етти баҳодир ҳақида құшиқ	43
Пахтакорлар құшиғи	45
Юрагимнинг тўрида	47
Ёр-ёр	48
Эртакда топилмас бу қўнлар	50
Истар кўнгил	52
Юртимизни қўриқлар	53

На узбекском языке

Тура Сулайманов

ЖЕЛАНИЕ СЕРДЦА

Стихи

Гослитиздат УзССР — Ташкент — 1962

Редактор *Т. Иномхўжаев*

Рассом *В. Будаев*

Расмлар редактори *Г. Бедарез*

Техн. редактор *В. Шуклинова*

Корректорлар: *Н. Аҳророва* ва *М. Юсупова*.

* * *

Босмахонага берилди 5/I-1962 й. Босншга рухсат этилди
13/II—1962 й. Формати 70×90¹/32. Босма л. 1, 75 Шартли
босма л. 2,04. Нашр л. 1,59 Индекс б/а. Р 05275. Тиражи
5000. УзССР Давлат бадний адабиёт нашриёти. Тошкент,
Навоий кӯчаси, 30. Шартнома № 209—61.

* * *

УзССР Маданият министрлиги Ўзглавиздатининг 1-босмахонаси.
Тошкент, Ҳамза кӯчаси, 21. 1962 й. Заказ № 17.
Баҳоси 10 т.